7305

REJESTR DOTYCZY:

GAZDA Feliks

s/c ..... i .....

z d. .....

* 6 maja 1903 w Zakrzów woj. lubelskie

kraj: POLSKA

† 8 maja 1970 w szpit. St.Jerome, Montreal

kraj: KANADA

pochowany: Field of Honour Cemetery, Point Naire,

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

286 / 70

Nota zamieszczona:

w tomie .....

czesci .....

Suplement r.1970

Indeks

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

LOTNICTWO - mjr pilot

Nota:

Przypisy:

T45-6 – żona i corka w Kanadzie

Źródła i bibliografia:	znak rozpoznawczy
Dziennik Polski 18.5.1970 - nekrolog Stow.Lotn.Pol.	18/18.V.70/
Rocznik Oficerski z r.1932.241.740, of.sł.st.aeor. por. 1.1.31 /* 6.5.1903/ 3 p.lot.	12o/32/
7.8.7o - Stow.Lotn.Pol. /podało miejsc.ur./	3o8
Skrzydła nr 1oo/586/ 1971 s.46 - nekrologia	44/nr586/
Kalinowski Fr. "Lotnictwo Polskie w W.Brytanii	297
Żółta karta ewidencyjna w Stow.Polskich Lotnikow w Londynie	434

286

Ś. † P.

18.V?

FELIKS GAZDA

mjr pil. Polskich Sił Powietrznych w W. Brytanii, odznaczony Krzyżem Walecznych, zmarł 8 maja 1970 w szpitalu St. Jerome, Montreal, w wieku lat 67, pozostawiając żonę i córkę w Kanadzie. Pochowany został 12 maja na cmentarzu wojskowym „Field of Honour", Point Naire, Montreal, Kanada.

Cześć Jego pamięci!

STOWARZYSZENIE LOTNIKÓW POLSKICH W W. BRYTANII

9397

GAZDA Feliks, S/Ldr, pil. KW (1903-1970)

Ur. 6 maja 1903 r. w Zakrzowie, woj. lubelskie. Syn Jana i Anieli Morek. Po zdaniu matury w gimnazjum w Solcu Sandomierskim, zanim wstąpił do lotnictwa, był nauczycielem w szkole powszechnej w Hrubieszowie. Ukończył Oficerską Szkołę Lotniczą pierwszej promocji w Grudziądzu i jako pilot myśliwski otrzymał przydział do 3 P.Lot. w Poznaniu na Ławicy. Na krótko przed wojną w stopniu kapitana przeniesiony do Krosna został d-cą Eskadry w SPLdM. We Wrześniu ze Szkołą ewakuowany do Rumunii i następnie do Francji, a później do Anglii. Przydzielony do *Polish Detachment RAF Takoradi* w Zachodniej Afryce dostarczał samoloty ze Złotego Wybrzeża do Egiptu. Trasa z Takoradi poprzez Khartoum w Sudanie do Kairu wynosiła około 5 200 km i była bardzo trudna z uwagi na warunki klimatyczne. Żona Ludomira przyjechała z Polski po wojnie przez zieloną granicę do Niemiec, a potem do Anglii. Po demobilizacji oboje wyemigrowali w 1948 r. najpierw do Argentyny, a w 1953 r. do Kanady. Feliks Gazda zmarł 8 maja 1970 r. w szpitalu w St. Jerome, QC.

a-5, L-35

http://www.biblioteka.info/pointeclaire/lista.htm 14/6/13

:: Polska 1939
:: Francja 1939-40
:: Wielka Brytania 1940-46
:: Związek Radziecki, Bliski Wschód i Włochy 1941-46
:: US Army Air Forces 1943-45
:: Front wschodni 1943-45
:: Wojenne relacje lotników
:: Życiorysy lotników polskich
:: Loty bojowe i operacyjne
:: Cmentarze wojenne
:: Szkoła Podchorążych Lotnictwa 1928-39
:: „Lista Bajana"
:: „Lista Krzystka"
:: Pozostałe artykuły i galerie
:: Podziękowania i źródła
:: Księga gości (dopisz się!)
:: O stronie/kontakt
:: Linki

Feliks Gazda

Feliks Gazda urodził się 6 maja 1903 r. w miejscowości Zakrzów koło Lublina (rodzice Jan - rolnik - i Aniela z domu Morek). Ukończył Seminarium Nauczycielskie w Solcu nad Wisłą i podjął pracę jako nauczyciel w szkole powszechnej w Hrubieszowie. 30 sierpnia 1924 r. wstąpił do wojska i rozpoczął służbę jako słuchacz Szkoły Podchorążych w Warszawie. Po jej ukończeniu 1 lipca 1925 r. w stopniu plutonowego podchorążego został przydzielony do 34 pułku piechoty w Białej Podlaskiej na stanowisko instruktora. Wkrótce zgłosił się do lotnictwa i 2 listopada 1926 r. został dołączony do drugiego rocznika podchorążych Oficerskiej Szkoły Lotnictwa w Dęblinie. Pod koniec 1926 r. został skierowany na 2,5-miesięczną praktykę do 11 eskadry liniowej w 1 pułku lotniczym w Warszawie. Latał tam na Breguetach XIX. Po powrocie do OSL ukończył pełne wyszkolenie w specjalności obserwatora lotniczego. Jako absolwent dęblińskiej szkoły 16 września 1927 r. w randze sierżanta podchorążego trafił do 35 eskadry liniowej 3 pułku lotniczego w Poznaniu, gdzie latał na Potezach XXVII. 21 maja 1929 r. otrzymał promocję na stopień podporucznika.

Gazda zgłosił się na przeszkolenie pilotażowe, w związku z czym 3 maja 1929 r. został skierowany do Centrum Wyszkolenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie na trwający do 21 września 1929 r. kurs podstawowy. Po powrocie do Poznania od 5 października był pilotem 132 eskadry myśliwskiej, posiadającej wówczas na stanie Spady 61 C1. Celem podwyższenia poziomu wyszkolenia lotniczego 10 września 1930 r. został wydelegowany do 2 pułku lotniczego w Krakowie na 3-tygodniowy kurs myśliwski, po którego ukończeniu powrócił do 132 eskadry. W okresie od 10 października 1932 r. do 25 marca 1933 r. był p.o. dowódcy tej eskadry. We wrześniu tego roku został przeniesiony do 133 eskadry myśliwskiej (wyposażonej w samoloty PWS-10), obejmując stanowisko jej oficera technicznego. Później, od 2 września 1934 r. pełnił (z krótkimi przerwami) stanowisko p.o. dowódcy eskadry, a od 20 marca 1935 r. był jej formalnym dowódcą.

1 października 1938 r. Gazda został przeniesiony do Szkoły Podoficerów Lotnictwa dla Małoletnich w Bydgoszczy. Początkowo pełnił funkcję dowódcy plutonu 3 eskadry specjalnej, a następnie dowódcy jednej z eskadr szkolnych. Jako doświadczony myśliwiec 22 lipca 1939 r. został mianowany dowódcą dyonu pilotów SPLdM i na stanowisku tym pozostał do wybuchu wojny. Podczas wojny obronnej Polski jako dowódca grupy pilotów ewakuował uczniów na południowy-wschód Polski, a po agresji radzieckiej na Polskę 17 września 1939 r. przekroczył granicę Rumunii. Wraz ze swoimi podopiecznymi z SPLdM i grupą pilotów pierwszego rocznika Szkoły Podchorążych Lotnictwa został internowany w miejscowości Slatina i do 1 października pozostawał polskim komendantem obozu. Tego dnia uciekł, po czym przedostał się nad Morze Czarne i drogą morską przedostał się do Francji, docierając tam 12 listopada 1939 r. (prawdopodobnie na pokładzie "Patrisa" płynącego z rybackiego portu Bałcziku na Maltę i dalej do Marsylii statkiem francuskim).

26 listopada 1939 r. Gazda został skierowany do Centrum Wyszkolenia Lotnictwa w Lyonie. Od 15 marca do 17 czerwca 1940 r. był zastępcą szefa pilotażu Ośrodka Wyszkolenia w Powietrzu CWL. Brał udział w przeszkalaniu Polaków na francuskim sprzęcie, a uderzeniu Niemiec na Europę Zachodnią w maju 1940 r. w lotach bojowych przeciw niemieckim bombowcom, pilotując myśliwskie MS-406 ze szkolnej eskadry myśliwskiej OWP CWL. 17 czerwca - już po złożeniu przez Francję propozycji kapitulacji - razem z kpt. Mieczysławem Wiórkiewiczem (dowódcą wspomnianej eskadry) oraz por. Stanisławem Zielińskim odleciał samolotami eskadry do Perpignan. Tam dołączyli do grupy kpt. Tadeusza Rolskiego, która to planowała drogą powietrzną przedostać się do Afryki Północnej. Parę dni później, 23 czerwca, Gazda na pokładzie transportowo-pasażerskiego Caudrona Goelanda pilotowanego przez chor. Stanisława Płonczyńskiego przeleciał z Perpignan do Oranu. Następnie koleją przez Rabat dotarł do Casablanki. 2 lipca wsiadł tam na statek, którym po dwóch tygodniach rejsu (z postojem w Gibraltarze) dotarł do Liverpoolu w Anglii.

Gazda trafił początkowo do Blackpool, gdzie oczekiwał na przydział. 14 października 1940 r. został przydzielony do szkoły wsparcia armii 1 SoAC, gdzie przeszkolił się na brytyjskim sprzęcie (zarówno na jedno- jak i dwusilnikowcach). Następnie przechodził przeszkolenie (teoretyczne i praktyczne) na stacjach RAF White Waltham, Old Sarum oraz Kemble. W kwietniu 1941 r. został wyznaczony na wyjazd do Afryki celem zasilenia Polish Aircraft Delivery Unit (Polskiego Oddziału Rozporowadzającego). 9 maja odpłynął z Wielkiej Brytanii, a 31 maja dotarł do Takoradi na Złotym Wybrzeżu. Zadaniem dowodzonych przez płk. pil. Mateusza Iżyckiego pilotów tamtejszej jednostki było przeprowadzanie samolotów z zachodniej Afryki (dostarczanych tam drogą morską w skrzyniach, a następnie składanych na miejscu) do Egiptu (piloci wracali do Takoradi transportowymi samolotami - Lockheedami i Dakotami). Na pierwszy lot przez Afrykę Gazda wystartował krótko po swoim przybyciu, 4 czerwca za sterami Hurricane'a. Do końca roku jeszcze sześciokrotnie transportował Hurricane'y i Blenheimy.

Pod koniec 1941 r. znalazł się w grupie polskich pilotów, którzy zgłosili się do odbywania lotów bojowych na froncie afrykańskim. Jako doświadczony myśliwiec został wyznaczony na instruktora i dowódcę 10-osobowej grupy. 2 grudnia 1941 r. został skierowany do jednostki szkolenia operacyjnego 71 OTU w Chartumie w Sudanie, gdzie na Hurricane'ach i Tomahawkach odświeżył swoje umiejętności pilotażu myśliwskiego. 9 lutego 1942 r. został przydzielony do 112 Squadronu "Rekinów", stacjonującego na lotnisku Gambut. Po szybkim zapoznaniu z używanymi w tej jednostce Kittyhawkami rozpoczął loty bojowe na froncie libijskim. Wykonał ich łącznie 6 (patrol, wymiatania myśliwskie, start na przechwycenie wrogich samolotów). 5 maja 1942 r. opuścił squadron i trafił na krótko do jednostki remontowo-naprawczej 108 MU (wykonał kilka oblotów Blenheimów), po czym 16 czerwca 1942 r. powrócił do Takoradi i od sierpnia ponownie latał do Egiptu za sterami Kittyhawków, Blenheimów i Baltimore'ów. Łącznie w latach 1941-1943 wykonał 23 przeloty przez Afrykę. W okresie tym zaraził się malarią i przeżył jedenaście nawrotów choroby (leczył się m.in. w szpitalu w Kairze).

We wrześniu 1943 r. w związku z rozwiązaniem Polskiego Oddziału Rozprowadzającego został włączony w skład 216 Grupy Transportowej. Tym samym zmienił się zakres jego obowiązków - odtąd rozprowadzał samoloty w Afryce Północnej i w rejonie Morza Śródziemnego (Sycylia, Włochy, Gibraltar), zaś do typów, na których latał, doszły Spitfire'y, Mustangi, Beaufightery, Ansony, Dakoty oraz Wellingtony. W listopadzie 1944 r. odszedł z 216 grupy i powrócił do Wielkiej Brytanii. Przydzielony został początkowo do sztabu Transport Command, a od 7 marca 1945 r. był polskim oficerem łącznikowym przy 44 Grupie Transportowej (w jej składzie latali polscy lotnicy, przerzucając samoloty z Wielkiej Brytanii w rejon Morza Śródziemnego i do Indii). 22 listopada 1945 r. został przeniesiony do polskiej bazy w Dunholme Lodge. Potem - od 6 lutego 1946 r. - służył jako oficer administracyjny w sztabie 84 Grupy Myśliwskiej (w jej składzie było m.in. polskie 131 Skrzydło Myśliwskie, stacjonujące w Niemczech). Pod koniec 1946 r. powrócił do Wielkiej Brytanii i przydzielony został na stację RAF Hethel, gdzie doczekał rozwiązania Polskich Sił Powietrznych.

Feliks Gazda zakończył służbę w polskim lotnictwie w polskim stopniu majora i brytyjskim Squadron Leadera (wcześniej czasowo służył jako Acting Wing Commander). Odznaczony został Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz medalami pamiątkowymi. W 1947 r. wstąpił do Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia. Zdecydował się na emigrację do Argentyny, co nastąpiło w 1948 r. Zamieszkał w Quilmes koło Buenos Aires. Krótko pracował jako pilot, potem fizycznie na budowie. Dzięki finansowemu wsparciu innych lotników żyjących w Argentynie i Kanadzie w październiku 1953 r. wyemigrował do Montrealu. Od razu znalazł tam zatrudnienie w firmie Aviation Electric, gdzie zajmował się naziemnym testowaniem przyrządów pokładowych. Z powodu ciężkiej choroby Parkinsona, która ujawniła się w 1964 r., rok później przeszedł na wcześniejszą emeryturę i przeprowadził się do Rosemere na przedmieściach Montrealu.

W grudniu 1953 r., krótko po przybyciu do Kanady, razem z kilkunastoma innymi lotnikami polskimi był współzałożycielem 310 Skrzydła "Wilno" podlegającego RCAF Assosiation, a zrzeszającego polskich weteranów lotnictwa II wojny światowej. Major Feliks Gazda zmarł 9 maja 1970 r. w St. Jerome w prowincji Quebec w wieku 67 lat. Spoczął na cmentarzu weteranów Field of Honour w Pointe Claire w Kanadzie. Był żonaty z Ludomirą z domu Leją, miał dwójkę dzieci.

Wojciech Zmyślony

Źródła:
fotografia ze zbiorów państwa Iana i Diany Dale (z domu Gazda, córka lotnika)
materiały otrzymane dzięki uprzejmości państwa Iana i Diany Dale (z domu Gazda, córka lotnika)
Belcarz B., Polskie lotnictwo we Francji 1940, Stratus, Sandomierz 2002
Cynk J. B., Polskie Siły Powietrzne w wojnie 1943-1945, AJ-Press, Gdańsk 2002

:: wstecz

:: Polska 1939
:: Francja 1939-40
:: Wielka Brytania 1940-46
:: Związek Radziecki, Bliski Wschód i Włochy 1941-46
:: US Army Air Forces 1943-45
:: Front wschodni 1943-45
:: Wojenne relacje lotników
:: Życiorysy lotników polskich
:: Loty bojowe i operacyjne
:: Cmentarze wojenne
:: Szkoła Podchorążych Lotnictwa 1928-39
:: „Lista Bajana"
:: „Lista Krzystka"
:: Pozostałe artykuły i galerie
:: Podziękowania i źródła
:: Księga gości (dopisz się!)
:: O stronie/kontakt
:: Linki

Feliks Gazda

Feliks Gazda was born in Zakrzów (near Lublin) on May 6, 1903. His parents, Jan Gazda and Aniela Morek, were farmers. Feliks graduated from Teachers' College (Seminarium Nauczycielskie) in the nearby town of Solec nad Wisła and taught primary school at Hrubieszow, about a hundred kilometres southeast of Lublin, near the current border with Ukraine. He enlisted in the Armed Forces on August 30, 1924 and served as a student in the Warsaw Cadet Officers' School. Upon graduation on July 1, 1925 with rank of Officer Cadet/LAC (plutonowy podchorąży), he was assigned as an instructor to the 34th Infantry Regiment at Biała Podlaska. Shortly afterwards, however, he enlisted in the Air Force and on November 2, 1926 joined the Air Force Officers' School in Dęblin. Towards the end of 1926, he was sent on a two and a half month training course with the 11th Combat Flight of the 1st Air Force Regiment in Warsaw. During this time, he flew on Breguet XIX's (a light bomber). After his return to the Air Force Officers' School in Dęblin, he completed his aviation training specializing as an observer. As a graduate with the rank of Officer Cadet/Sergeant (sierżant podchorąży), he was assigned to the 35th Combat Flight of the 3rd Air Force Regiment in Poznań on September 16, 1927. There, he flew Potez XXVII aircraft. On May 21, 1929, he was promoted to the rank of Pilot Officer (podporucznik).

Gazda then applied to undertake pilot training, in connection with which he was ordered to the Officers' Air Force Training Centre in Dęblin on May 3, 1929. There he completed the elementary course on September 21, 1929. Upon his return to Poznań, on October 5th of that year, he served as pilot in the 132nd Fighter Flight which at that time was operating Spad 61 C1 aircraft. To elevate his level of pilot training, he received a secondment to the 2nd Air Force Regiment in Kraków for a three week fighter course on September 10th 1930, and upon its completion, returned to the 132nd Flight. Between October 10, 1932 and March 25, 1933, he was the acting commanding officer of this unit. In September of that year, he was transferred to the 133rd Fighter Flight equipped with PWS-10 planes. He was given the duty of technical officer. Later, from the 2nd of September 1934 with a few breaks, he attained the appointment of commander and, from March 20, 1935 was the formal commander of this flight.

On October 1st 1938, Gazda was transferred to the Non-Commissioned Officers' Air Force School for Youth in Bydgoszcz. While there, at first, he served as the Commander of the Platoon of the 3rd Special Flight and then later, as commander of one of the School Flights. As an experienced fighter pilot, on 22 July 1939, he was appointed commanding officer of the Pilots Squadron of the Non-Commissioned Officers' Air Force School for Youth. He retained this rank until the onset of the war. During the early defence of Poland during the war, as their commander, he led his students out to the South East of Poland. After the Soviet agression on Poland on September 17, 1939, he crossed the border to Romania. Together with his group of students and first year pilots from the Air Force Cadet Officers' School, he was interned in Slatina where he became the Polish commander of the camp. On October 1st, he escaped and made his way to the Black Sea coast and then to France. He arrived in France on November 12, 1939 (most likely on the deck of the "Patris" sailing from the fishing port of Balchik to Malta and from there on to Marseille on a French vessel).

On November 26, 1939, Gazda was appointed to the Air Force Training Centre in Lyon. From March 15 to June 17, 1940, he was the Deputy Chief of Pilotage at the Air Force Training Centre. There, he took part in the re-training of Polish pilots in the use of French equipment for the attacks on German forces in Western Europe in May 1940, and for military flights against German bombers, piloting MS-406 fighters from the Air Force Training Centre Fighter Flight. On June 17 - already after the French had proposed capitulating - Feliks Gazda, together with F/Lt (kapitan) Mieczysław Wiorkiewicz commander of the aforementioned squadron and F/O (porucznik) Stanisław Zielinski, flew the squadron planes to Perpignan. There they joined up with a group under F/Lt (kapitan) Tadeusz Rolski. This group was planning a second air crossing over to North Africa. A few days later, on June 23rd, Gazda flew from Perpignan to Oran on a passenger transport Caudron Goeland piloted by W/O (chorąży) Stanisław Płonczyński. Then, he travelled by rail to Casablanca via Rabat. From Casablanca he got on a ship on July 2nd,which took two weeks to reach Liverpool, England via Gibraltar.

Gazda's first move in England was to Blackpool where he awaited assignment. On October 14, 1940, he was assigned to the 1 School of Army Co-operation, where he underwent training in the use of British equipment (simultaneously on one and two engine planes). Next, he underwent training both theoretical and practical at the RAF White Waltham, RAF Old Sarum and RAF Kemble. In April 1941, he was selected to go to Africa as part of the strategy to strengthen the Polish Aircraft Delivery Unit. On May 9th, he sailed from England and on May 31st made his way to Takoradi in the Gold Coast (now Ghana). The mission, under the leadership of G/Cpt (pułkownik) Mateusz Iżycki, was to fly aircraft (shipped by sea in crates and then assembled on site) from West Africa to Egypt (the pilots returned to Takoradi on transport flights using Lockheed and Dakota aircraft). Shortly after his arrival, on the 4th of June, Gazda flew across Africa for the first time in the cockpit of a Hurricane. He flew 6 times across Africa before the year was finished, transporting Hurricanes and Blenheims.

Towards the end of 1941, Gazda, together with a small group of Polish pilots, asked to be assigned to fly fighter planes on the African Front. As an experienced fighter pilot, he was selected to be commander and instructor of a group of ten pilots. On December 2nd 1941, he was assigned to 71 Operational Training Unit in Khartoum where he refreshed his fighter pilot skills on Hurricanes and Tomahawks.On February 9, 1942, he was assigned to the 112 "Shark" Squadron stationed in Gambut air base. After a speedy orientation to the Kittyhawks being used by this unit, he began fighter flights over the Libyan Front. He carried out six of these missions, including patrol, fighter sweep, and the interception of enemy planes). On May 5, 1942, he left the "Shark" Squadron and joined for a brief period of time the 108 Maintenance Unit (he carried out several flights in Blenheims), after which on June 16, 1942, he returned to Takoradi and from August again flew repeatedly to Egypt at the helm of Kittyhawks, Blenheims and Baltimores. Altogether during the years 1941-1943, he flew across Africa 23 times. During this time, he contracted malaria 11 times (he was treated in hospital for it, among other places, in Cairo).

In the fall of 1943, with the disbanding of the Polish Aircraft Delivery Unit, he became part of the 216 Transport Group. From this point on, the scope of his duties changed, and he ferried planes throughout North Africa and the Mediterranean Sea (Sicily, Italy, and Gibraltar), adding Spitfires, Mustangs, Beaufighters, Ansons, Dakotas and Wellingtons to the types of aircraft he was flying. In November of 1944, he left the 216 Group and returned to Great Britain. At first he was assigned to the headquarters of Transport Command and from March 7, 1945, he was the Polish liaison officer for the 44 Transport Group (the composition of this unit included Polish pilots transporting planes across the Mediterranean Sea and to India). On November 22, 1945, he was transferred to a Polish Depot in Dunholme Lodge. Then, from February 6th 1946, he served as an administrative officer in the headquarters of the 84 Fighter Group (within this unit was, among others, the 131 Fighter Wing stationed in Germany). Towards the end of 1946, he was stationed at the RAF Hethel. He was formally discharged from the Polish Air Forces at this time.

Feliks Gazda completed his service in the Polish Air Force with the Polish rank of Squadron Leader (major) and British rank of Squadron Leader (previously he had served temporarily as Acting Wing Commander). He was decorated with the Cross of Valour, the Silver Cross of Merit with Swords, as well as commemorative medals. In 1947, he joined the Polish Resettlement Corps. He decided on emigration to Argentina, and moved there with his wife and son, in 1948. He settled in Quilmes, near Buenos Aires. He worked for a short time as a pilot and then did construction work. Thanks to the financial support of pilots in Argentina and Canada, he emigrated to Montreal in October 1953. Immediately on arrival, he found a job with the firm Aviation Electric where he was employed testing aviation instruments. Due to the seriousness of the symptoms of Parkinson's disease, which manifested themselves in 1964, he took early retirement and moved to Rosemere, a suburb of Montreal.

In December of 1953, shortly after arriving in Montreal, he and several Polish pilots became co-founders of 310 "Wilno" Wing (under the umbrella of the RCAF), connecting Polish veterans of the Second World War. Squadron Leader (major) Feliks Gazda died at the age of 67 on May 9, 1970 in St. Jerome in the province of Quebec and is buried in the veterans' cemetery Field of Honour in Pointe Claire, Canada. He was married to Ludomira Gazda (née Leja) and had two children, Ryszard Feliks, born in England, and Diana

Maria, born in Buenos Aires.

Wojciech Zmyślony
(translation by Diana Dale)

Źródła:

photo from Ian i Diana Dale (née Gazda, the daughter of Feliks Gazda) collection
documents thanks to the courtesy of Ian i Diana Dale (née Gazda, the daughter of Feliks Gazda)
Belcarz B., Polskie lotnictwo we Francji 1940, Stratus, Sandomierz 2002
Cynk J. B., Polskie Siły Powietrzne w wojnie 1943-1945, AJ-Press, Gdańsk 2002

:: wstecz